

Henryk Xię Lubomirski, Prezes Urzędu Adm. Powiatu Krakowskiego
 Z woli Najjaśniejszego Pana Reskryptem JW. Ministra spraw wewnętrznych pod dniami 22 Lutego r. b. sobie oznajmioney, następujący artykuł urzędowy do publiczney podsie wiadomości:

Rozsianą została w Xięstwie Warszawskim wiadomość, iakoby było zamiarem Rządu znieść wszystkie klasztory zakonne oblicy płci w naszym kraju znajdujące się; wieść podobna, nie mająca żadnego fundamentu powinna być położona obok tylu innych, które będąc plodem ludzi żadnego zatrudnienia nie mających, niewarte są najmniejszej wiazy i nie zasługują, żeby się choć na moment nad nimi zastanowić.

Z Warszawy d. 6. Marca.

Jenerał Woyczyński dowodzący w Toruniu, wraz z Pułk. wnikiem Dziewanowskim, chcąc przyłożyć się do interesującej kolekecyi pamiątek Polskich, którą JO. Xęta Jmć Czartoryvska, Jenerał w ziemi Pódolskich, zebrała w Puławach, w przytomności magistratu Toruńskiego i innych osób, z domu, w którym

rodził się wiekopomny Astronom Mikołaj Kopernik, wyjęli jedną cegłę i tę z podpisaniem przez siebie zaświadczeniem teyże JO. Xętle Jmć Czartoryvskiej przestali. Osobliwszem zdarzeniem cegła ta oddana była w sam dzień urodzin sławnego tego Astronoma. Mikołaj Kopernik urodził się d. 19 Lutego 1473 roku z Marsina Kopernika, obywatela Krakowskiego, który przeniosł się do Torunia poijt za żonę Watzlerodowną, siostrę Biskupa Warmińskiego. Zapisany w rejestr uczniw akademii Krakowskiej w roku 1492. W roku 1497 przeniósł się do Bononii. W liczbie akademikow Krakowskich zapisany w roku 154. Został potem kanonikiem Warmińskim, osiadł w Toruniu, gdzie roku 1543 d. 1 Czerwca życia dokołał. Kopernik żył przeto lat 70 i blisko półtrzecia miesiąca.

Z Paryża d. 21. Lutego.

W przeszłą niedzielę przed mszą dał J. C. K. Mość w pałacu Tuilleries audyencyą Baronowi Brockhausen, pełnomocnemu posłowi Króla Jmć Pruskiego, pod czas której oddał list odwzawczy. Jenerał major Krnsemark będzie na tego mieyscu posłem Pruskim przy naszym dworze.

Cesarz wyjechał stąd d. 20 do Griñon do Marszałka Bessières, Xcia Istrii, gdzie dwa dni zabawiał. Wczoraj polował J. C. K. Mość w lesku Wessalskim, a w wieczor znajdował się na ucztach u Xcia Istrii w zamku Grignon

Jenerał major Skiöldebrand i inni oficerowie Szwedzcy, którzy towarzyszyli w podróży Gustawowi Adolfowi, przybyli do Paryża.

Z Wiednia przybył tu gabinetowy Geniec Baier.

Okazałość następnich maślubin przeydźle to wszystko, co tu dotąd w tym rodzaju widziano. Wszyscy wielcy urzędnicy państwa okaza się w nowych ubiorach.

D. 19 znajdował się Cesarz z Królem Bawarskim na reprezentacji *Wesele Figara* i był z wielkimi okrzykami przyymowany.

Dzisiejszy Monitor zawiera list następujący Marszałka Xcia Dalmacyi do Xcia Nauszatelckiego:

W ostatnim moim liście doniosłem W. X. Mei, iż Jenerał Sebastiani odebrał rozkaz udania się z 4tym korpusem wojska do Grenady. Z Alcala Real doniósł ten Jenerał, że Jenerał Arizaga chce z 6000 piechoty i 3000 jazdy dostać się do Grenady, i skłonić tamtejszy lud za pomocą mnichów, którzy usiłują przeciw Francuzom zrobić krucyatę, do obrony. Jenerał Sebastiani przyspieszył pręto marz swoj, gdy tymczasem lekka brygada jazdy pod Jenerałem Peyreimont postępowała gościńcem od Cambil do Liannos. W ostatnim miejscu natrafiła ta brygada na nieprzyjaciela, zabiła mu wiele ludzi, zabrała znaczną liczbę jeńców i 32 dział. Kolonna prawego skrzydła uderzyła za Alcala Real na 1500 Hiszpańskiej jazdy pod Jenerałem Freire

i śigała ją 3 mile. Nieprzyjaciel utracił 200 ludzi w zabitych, 214 w poymanych, pomiędzy którymi 15 officerow i zabrano mu 300 koni. Reszta rozsypała się i sprawiła trwożę i potrach w Grenadzie. Magistrat tego miasta postął deputowanych do Jenerała Sebastiani i przyrzekł się poddać. D. 28 w wieczor tenże wszedł do Grenady. Prasy pobiciu jazdy Hiszpańskiej zabrano 4 działa. Jenerał Sebastiani ma także rozkaz rozpoznawania Antequerra, Malaga, Chotril i Guadin. Przybywa do niego wiele zbiegow Hiszpańskich.

Jenerał Latour Maubourg natrafił d. 28 w Ekija na 400 Hiszpańskiej konnicy i zabral kilkunastu jeńców. Ci powiedzieli, iż dywizya Jenerała Albuquerque, która z Estramadury idzie, zmocniła się do 20,000 ludzi i przeprowiła się za rzekę Gwadalquivir przy Binconada. Poruszenia tego korpusu przyspieszone zatem zostały. Za jego zbliżeniem zawróciło się 6 do 7000 Hiszpanow, którzy pod Xciem Albuquerque około Carmona przeszkodzili. Nieprzyjaciel obroził potem miysz swoj ku Utrera, Xerez i Arcas, stąd uda się, jak się domyślamy na wyspę Leon przy Kadyxie. Przednie strażę tego korpusu przybyły wczoraj w wieczor przed Sewillę, skąd dano do nich kilka razy z dział ognia. Rozpoznawano szanice, które rokoszanie założyli. Jutro w wieczor będą atakowane i miasto szturmem wzięte zostanie, jeżeli dopołudnia bram nie otworzy. Mniemamy jednak, że mieszkańcy nie dopuszczą do tego. Jakoż zaczęły się już układy, i rzadca, który zdać się bydz rozumnym człowiekiem prosi Króla o łaskę i wyraża, iż mało mając regularnego wojska, ulegać musi kilku tysiącom chłopow. Jutro zmniejszy się ich wściekłość. Jazda tego korpusu zabiegła aż za Utrera. Posterunkiej nie dopuszczają żeglugi po Gwadalquivir.

Piątego korpusu znajdziecie się jedna dywizya w Carmona, a druga w Marche a.

Jutro uda się Król do Alcalá, gdzie przedsięwzięcie potrzebne względem Sewilli. Generał Senarmon odebrał rozkaz przysposobienia w Kordubie sprzętów do obłożenia. Junta rozsypała się. Hrabia Altamira i Biskup Laodicea aresztowanemi w Xeres od rokoszantów zostali. Mowią, że Romanos pojechał do szczytków swojego woyska, które zostały pod rozkazami Xcia de la Parque i nad Tagiem i Gwadianą stać ma. Junta przywołała Jen. Castanos i Cuestę. Pierwszy rozmawiał z Xciem Albuquerque w Carmona. Za wniósłiem woysk Cesarskich dowiemy się, co się stało z temi wszystkimi, którzy tak wielkie nieszczęście na swoją oyczyznę ścignęli. Mowią, że eskadra Angielska, która przed Kadyxem stała, oddaliła się stamtąd. Woysko Cesarskie ma wszystkich podostatkiem i mieszkańcy są dla niego uprzedzającymi. Powietrze jest bardzo dobre i prawie żadnych nie mamy chorych. — W Carmona d. 31 Stycznia 1810.

(Pod.) Marszałek Xzę Dalmacyi.

— Dnia 23. — Dnia 20 z rana przybiegł tu goniec Liliendahl z zatwierdzeniem traktatu pokoju z Sztokohmu, a po południu nastąpiła zamiana zatwierdzeń. Hrabia Effen wyjedzie zatem stąd za 5 lub 6 dni na powrót do Pomeranii.

P. de la Gange, pierwszy adjutant Xcia Nenszatelskiego, pojechał wczoraj do Wiednia.

X Dalsiejszy Monitor zawiera opis tego wszystkiego, co Anglii w połowych sprzątach, żywności, furazach, działach i narzędziach fortyfikacyynych na wyspie Walcheren zostawili.

Dla dworu gotują 25 paradnych powozów flanu.

Minister wojenny królestwa Włosekiego Generał Caffareli, p. w teny został na inny urząd.

Monitor wczorajszy zawiera co następuje:

W Królewskim obozie pod Sewillą d. 1 Lutego. Rozkaz jeneralny do woyska, wydany przez Najjasniejszego Króla Katolickiego.

"Zołnie ze! Woyna, którą Cesarz tak chwalebnie z Austryą zakończył, ożywiła nadzieie gabinetu Angielskiego. Jego wyśladie do Hiszpanii woyska zdobyć miały Madryt. Miałem one, że woysko Francuzkie przez zrobioną nad Dunajem dywersyą, jest osłabione; ale złe miały wyobrazenie o sile wielkiego państwa. Pierwszy, 5ty i 6ty korpus wielkiego woyska, 7my, 4ty, 3ci i 2gi owego starego woyska znajdowały się tu wszystkie, dla zniszczenia ich nadziei. Opuszczono je od rzekomych sprzymierzyńców woyska rokoszantów uczynity w tej samej chwili, kiedy Wiedeński pokoy podpisany został, ostatnie wysilenie. Ocean zniszczyła ich nierozsądne projekta. Wy uważ kście tylko w nich obłąkanych ludzi, wtrąconych w przepaść przez powszechnego nieprzyjaciela. Chciełiscie ich uratować; ja przyjąłem ich jako dzieci. — Przetamana została zapora, którą położyła natura między północną i południową Hiszpanią. Z tej tu strony Sierra Morena znaleźlicie samych przyjaciół. Jaen, Korduba, Grenada, Sewilla otworzyły swoje bramy. Przeciągnęlicie przez te prowincye z duchem pokoju i porządku, który wam czyni zaszczyt. Dobre przyjęcie od mieszkańców, obfitość, pokoy są owocami waszego postępowania. — Żołnierze Francuzcy! Jakże wam wyrazić potrafię, co wam winien jestem? Przypomnę wam własne wasze postępowania

nie. Dowie się o nim Cesarz. Król Hiszpański chce, aby między słupami Herkulesa, wznosił się trzeci słup, który nasyodległszy potomności i żeglarsom obu światów poda imiona dowodzców i Francuzkie korpusy, które Hiszpanią zdobyły. — Z Alkazar de Sewilla d. 1 Lutego 1810.

(Podp.) Jozef.,.

Generał Sebastiani donosi w liście do Xcia Dalmacyi z Grenady pod d. 29 Stycznia o potyczce jazdy w Alcalá Real, w której zabrana została nieprzyjacielska artylerya, a iechota pod Arizaga przymuszona była cofnąć się do Murcia. Z 2400 jazdy, która nieprzyjacielowi pozostała była, zaledwo cofnął się Freira z 1200 do Murcia. D. 28 wszedłem potem, wyraża Generał Sebastiani, do Grenady, i zostałem tam batalion 1000 ludzi liczący, złożony prawie cały z Szwajcarów z korpusu Generała Dupont. Batalion ten chciał poyść do Malagi; ale przyrzektem żołnierzom przebaczenie, jeżeli chcą wnyść w służbę Cesarza. Officerowie i żołnierze wykonali potem przysięgę. Malaga znajduje się w wielkiej niespokojności i zamieszaniu. Idę tam prosto.

List Marszałka Wiktor, Xcia Belluny, do Króla pod d. 1 Lutego o god. 7 z rana z Terra Blanca, donosi, iż przeszłego wieczora przybyło znowu 2 postąncow z Sewilli do Marszałka; lecz prozycywe ich odrzucone zostały, ponieważ między innemi żądali, aby stany zwołane zostały dla ustanowienia konstytucyi królestwa. Marszałek dał im na piśmie oświadczenie swoje, i godząc w nim ich prozycywe z interessem Króla, zapewnił mieszkancom i załodze Sewilskiej bezpieczeństwo i opiekę, przyrzekł iż religia katolicka i jej słudzy, jako też kościoły i klasatory będą szanowane. Wojskowym wolno jest przy-

jąc służbę w woysku Królewskim lub powrócić do swych domow, i miało Sewilla ma być oszczędzane.

List do Xcia Neufszatelkiego i Wagramskiego.

"Mam honor donieść W. X. Mci o wnyściu woysk Cesarskich do Sewilli, iako też o rzeczyściu się junty. Woyska pierwszego korpusu znajdowały się przed tem miastem i gotowały się do saturnu, gdy przybyło kilku postąncow do Marszałka Xcia Belluny, z oświadczeniem, że miasto chce się poddać, ale podawało warunki, których nie można było przyjąć. Wiedziano już, iż w Sewilli nie wiele znajduje się woyska, a lud nie wystarczał do bronienia okopow. W takich okolicznościach usnął Xzę Belluny za potrzebne podać postąncow oświadczenie na piśmie, którego kopiją, również isk rapporta do Króla mam honor tu dołączyć. Oświadczenie to było dostateczne i lud został uspokojony. Wczoraj o godzinie 10 z rana oddane zostały bramy, o 3 po południu wieszał J. K. Mość przy radosnych okrzykach mieszkańców do miasta. Znaleziono w tem mieście 263 dział, z których 140 stało na batteryach; deley wiele amunicyi, broni, żywności i innych zapasow, które teraz spisują i rapport o tem est oczekiwany. Zdaie się, że członki junty i ich stronnicy byli od 14 dni na ten wypadek przygotowanemi, wywieźli wiele rzeczy do Kadyxu i Anglikom co tylko mogli sprzedawali, aby wziąć pieniądze. W ostatnich nawet dniach rozszarpał lud część magazynow, spodziewam się jednak w San Lucar, dokąd Xzę Belluny posłał oddział woyska, znaleźć wiele kosztownych rzeczy i dział, które przez brak czasu nie mogły jeszcze być wywiezionemi. Szabce, które rok szanie około Sewilli potcibili są bardzo rozległe; do ich obior-

ny potrzebąby najmniej 60,000 woyska, co ich już nieużytecznymi czyni. Większa część mieszkańców pozostała, ci zaś, którzy się oddalili, powracają kupami. Niektóre tylko familie, które zn komitą grafy rolę w rewolucyi, nie śmiały powrócić. Junta się rozwiązała; ostatniem iey czynem było oddalenie jenerałow, a przywołanie tych, którzy dawniey wpadli w nęskę, jak np. Blake; jest on na mieyscu Arizaga milanowany, który znajduje się już bez woyska. Castanos miał naradzenie z Xciem del Parque, lecz nie wiadomo co się z nim stało; Cuesta wzgardził ostatniemi wezwaniami junty; Romana udał się do woysk, któremi dawniey dowodził i powiedział, iż będzie myślał o sposobach jakby się z zley doli wykryć, Tilly udał się do Filadelfii i bierze tylko 3 miliony z sobą; Altamira i Biskupa Laodicea aresztował lud w Xeres i znajduje się jeszcze w więzieniu. Inne członki junty ratowały się jak który mógł; niektóre oświadczyły już Królowi żal swoy, dodając: iż i inne poydą za ich przykładem. Słowem nie ma już żadnego więcey śladu rządu rewolucyynego, oprócz złego które zrzucił. Korpusy rokoszanow rozbiją się, a żołnierze powracają do domow. Boiaźń, ażeby iako jeńcy nie byli traktowanemi, nie dozwala im przyjmować służby. Z tey nawet przyczyny wiele poymanych uciekło. Korpus z 5000 ludzi, który od Kastylijskiego woyska był wysłany dla zastolenia Sewilli, rozszedł się o 6 mil od Sewilli, iak tylko dowiedział się o tem co zaszło. Wiele Francuzkich jeńców zostało uwolnionych i spodziewamy się, że więcey jeszcze pozyska to szczęście. Po między uwolnionemi znajduje się wielu maitkow. W tak pom. ślnych okoliczn. ściach uznat J. K. Mość że potrzebne korzystać z ważnego czasu do pofierania daley korzyści, któ-

re woyska J. C. K. Mci odniosły. Marszałek Xżę Belluny odebrał zatem rozkaz udania się z pierwszym korpuwem ku Kadyxowi. Zwroci naprzod baszenie swoje na Puerto Santa Maria, Puerto Real i Carwia, gdzie są woyskowo-handlowe porty, arsenaly i zakłady morskie. Starac się także będzie opanować wyspę Leon i przeszkodzić, aby okolice Kadyxu nie były zalane. Potem zajmie San Lucar, Xeres, Arcs, Menia Sidonia, skąd posunie się aż do Ronda, dla opanowania drogi do Gibraltaru. Słychac, iż Anglicy mają w mieyscu S. Rotha korpus woyska. — Mam nadzieię, iż Kadyx i korpus się podda; dowodzi tam Venegas. Przed kilku dniami nie chelał tam przyjąć 4000 Anglikow. Francuzka i Hiszpańska eskadra w porcie składa się z 22 liniowych okrętow. Anglicy mają 5 w zatoce i wiele przewozowysch statkow. — Rapporta od Jenerata Sebastyaniego jeszcze nie nadeszły; jednak musiał wniydz d. 29 z rana lub w wieczor do Grenady, iak sobie sam zakładał, skąd poszle oddziały woyska do Gwadix, Malagi i Antiguerra. Officer, który wiozł od niego listy, zapewne zabłądził; lecz Spodziewam się, że w pierwszym raporcie będę mogł o iego działaniach donieść. — Mam honor upraszac W. X. Mci, abys moy rapport podał J. C. K. Mci i zaszczycił mnie iego rozkazami. Proszę W. X. Mci, abys przyjął uczucia głębokiego m iego uszanowania. — W sewilli d. 2 Lutego 1810.

(Podp.) Marszałek Xżę Dalmacyi.

Drugi rapport Xcia Dalmacyi do Xcia Neufszatejskiego pod d. 3 Lutego z Sewilli, donosi, że Jenerał Sebastyanie zajmuje Malaga, Antiguerra, Motril i Gwadix i po ukonczonem podbiciu Grenady i Mureyi dopomagac będzie wyprawie przeciw Kadyxowi. Pierwszy korpus czyni poruszenia przeciw

Kadyxowi i stanie iutro w Xeres de la Grou-
tera i w Areos. Prawa jego kolonna może
także odwiedzi St. Lucar, gdzie wielka znaj-
duje się zdobycz z uwiezionych z Sewilli
rzeczy. Marszałek Xę Treviso idzie iutro
do Badajoz. Zostawi tylko jedną brygadę w
Sewilli i sciągnie do siebie nad Gwadianę 2gi
korpus. Wydany jest rozkaz, aby w wszyst-
kich portach konfiskowano Angielskie i Ame-
rykańskie okręty, tudzież towary Angielskie.
W Sewilli spisują wszystkie Angielskie to-
wary. Uwolniliśmy w Sewilli Szwycar-
skich Pułkownikow Preufs i Reding, którzy
byli jeńcami i odesłanemi są do Jenerala Se-
bastyaniego.

W trzecim raporcie pod d. 5 z Sewil-
li wiadomia Xę Dalmaeyi Xcia Neufsza-
telskiego, iż woyska 1g6 korpusu w jednym-
że dniu osadzą Sent Lucar de Barameda, Rota,
Puerto Santa Maria, Puerto Real, Chidana
(oba ostatnie miejsca przed saniem Kadyxem)
i Medyna Sidonia. Przez zajęcie tego stanowi-
ska będzie Kadyx od strocy lądowej zupeł-
nie zamknięty i będziemy panami pustow han-
dlowego i wojskowego, i wszystkich zakła-
dow morskich. Mamy jeszcze nadzieję wzglę-
dem Kadyxu, chociaż dokładnie nie wiemy
jak mieszkańcy sobie postąpią. Xę Albu-
querque, który 18 do 20,000 ludzi powyżey
Sewilli zgromadził, przeszedł tylko przez
Xeres z 4500 piechoty i 1000 jazdy ku Ka-
dyxowi. Mieszkańcy Xeres chcieli się bro-
nić przeciw tej kupie.

Do tego raportu przydał Xę Dalma-
eyi kopią 2go raportu, ponieważ Szeł bata-
lionu Cermillion, który go wiozł, nie prze-
był jeszcze Korduby, a zatem obawia się,
aby nie był zamordowany.

Minister zagranicznych związkow podał
notę następującą Baronowi Roell, ministro-

wi Hollenderskiemu do spraw zagranicznych:

"Niżey podpisany Francuzki minister
związkow zagranicznych, ma zle en'e uwiadom-
nić JW. Barona Roell, Hollenderskiego mini-
stra związkow zagranicznych, o postanowie-
niach, do których teraznieysze położenie Eu-
ropy J. C. K. Mość zalewała. Jeżeli te posta-
nowienia są tego gatunku, iż nie odpowiadają
życzeniom Hollendrow, ubolewa nad tem Ce-
sarz i niechętnie je przedsiębierze. Nieubta-
gany atoli los, który kieruje sprawami tego
świata, i który przez zdarzenia dotyka osoby,
zniewola J. C. K. Mość do przystąpienia mocnym
krokiem do środków, których widzi potrze-
bę, bez względu na oboczne uwagi. — Gdy
J. C. K. Mość osadził jednego z swych Braci
na Hollenderskim tronie, n'e przewidywał, a-
żaby Angliia właśnie w tym czasie ogłosiła
zasady wieczney wojny, i żeby dla utrzy-
mania iey przyjęła cudetworne maxymy, któ-
re zswierają się w gabinetowym iey rozkazie
roku 1807. Do tej chwili zaprzęta Fran-
cya iey praw morskich, a neutralne mocarstwa
odrzucały ie; z tem wszystkim nie tamowały
one całkowiec żeglugi i zostawiały ieszcze
sokolwiek niepodległości narodom morskim.
Nie wiele w spolney sprawie zachodziła nie-
przywitości, że Hollendya czy przez po-
średnictwo neutralnych, czy przez przyymo-
wanie ich b ndery z Angliią handlowała. Mar-
ssyllia, Antwerpiia i Bordeaux takich samych
doznawały korzyści. Angliia szanowała ie-
szcze Amerykę, Rossyą, Szwecyą i Danią i
te narody wystawiły niejako związek mię-
dzy mocarstwami, które morze przedziela. —
Czwarta koalicya zniszczyła ten stan rzeczy.
Angliia, której udało się zjednoczyć Rossyą,
Prusy i Szwecyą przeciw Francyi, nie po-
czuwała się więcęcy do tych oszczędzających
względown. Przez słowa i noty nadużywa-

iące urosiła sobie na ow czas preensya, iż wszystkie prawa neutralnych zamilczeć i zni-
 knąć powinny przed prostem wyrokiem blo-
 kad. Cesarz przymuszony był do odwetu,
 i za wniysciem do Berlina odpowiedział na blo-
 kadę Francyi przez ogłoszenie wysp W.
 Brytanii w blokadzie. Neutralne mocarstwa,
 a osobliwie Amerykanie żądali objaśnienia
 względem tego środka. Cesarz odpowiedział,
 że iubo niedorzeczne systema blokowania ca-
 łego kraju jest nieznośnem przywłaszczeniem,
 przestanie jednak na przytłumieniu Angielskie-
 go handlu na stałym lądzie; że neutralna ban-
 dera będzie na morzu szanowana; że jego
 wojenne i korsarskie okręty nie będą przeszkadzać
 żegludze neutralnych okrętów, ponie-
 waż przeznaczenie tego wyroku jest tylko, a-
 by był na lądzie wykonany. Lecz wykonanie
 tego wyroku, które wyciągało, aby Hol-
 lenderskie porty zamknięte były dla Angiel-
 skiego handlu, sprzeciwiało się już kupiec-
 kim interesom i dawnem zwyczajom Hollen-
 derskiego ludu. To było pierwszym źródłem
 rzywego odporu z strony Hollandyi przeciw
 Francyi. Od tej chwili postrzegł J. C. K. M.
 z żalem, że Król Hollenderski znajduje się w
 środku między pierwszymi i nieodmiennymi o-
 bowiązkami, między obowiązkami względem
 Cesarzkiego tronu i między kupieckimi mnie-
 nianiami Hollenderskiego narodu. Ztem wszy-
 stkim był J. C. K. Moś cierpliwy i zamknął o-
 czy, oczekując od odbroczynnych zdarzeń
 stanowiącego punktu, któryby jego Brata wyr-
 wał z smutnego położenia, w jakim się znaj-
 dował. Gdy się to działo nastąpił pokoy
 Tylżycki. Obrażony Imperator Rossyjski
 zniewagą, którą Anglija czyniła jego bande-
 rze, kiedy on za nią walczył, i okropnym
 postępkiem przeciw Kopenhadze, przystąpił
 do spólney z Francyą sprawy. Francya spo-
 dziewała się na ow czas, że Anglija uzna na

przyszłość beznadziejność dalszey walki i u-
 słucha głosu pojednania; lecz w krotce zni-
 knęły, te nadzieje, i jak tylko zniknęły
 Anglija utraciwszy wszelki wpływ po wy-
 prawie Kopenhagskiej i stargawskiej/wszel-
 kie wędzidła uczciwości, położyła w dzien-
 nym porządku swoje projekta i wydała gabi-
 netowy swey rozkaz w Listopadzie 1807 ro-
 ku; tyrański i samowolny wyrok, który o-
 braził całą Europę. W rozkazie tym przepi-
 sała Anglija, że obce okręty przewozić po-
 wny, włożyła na nie obowiązek, aby pier-
 wey nim popłyną do miejsca swojego prze-
 znaczenia, zawinąły do Anglii i natoczyły na
 nie opłatę. Tak więc zrobiła się panem całej
 żeglugi, nie uznając więszy żadnego mocar-
 stwa morskogo nieodległem, zrobiła wszę-
 stkie ludy holdownikami, podciągnęła je pod
 swoje prawa, pozwoliła im tylko dla swey
 korzyści prowadzić handel, zatrzymała swoy
 dochod na przemyśle narodu i na płodach swo-
 iego kraju i ogłosiła się samowładczynią Ocea-
 nu, którym zarządza, jak każdy rząd płyną-
 cemi wewnątrz swego kraju rzekami.— Zapar-
 trywszy się Cesarz na takie prawodawstwo,
 iako na ogłoszenie powszechney samowładno-
 ści, podciągający cały świat pod zarządztwo
 Angielskiego parlamentu, widział, iż należy
 przedsięwziąć ostateczne postanowienie i ra-
 zecy w wszystkołożyć, aniżeli zezwolić, aby
 świat poddał się pod narzucone iuszczo. Wy-
 dał swoy wyrok w Medyolanie, w którym
 ogłoszone są okręty za pozbawione znaczenia
 narodowego, które opłaca Anglii natoczony
 haracz. Amerykanie, zagrożeni dostania się
 znowu pod iuszczo Anglii i utracenia chwaleb-
 nie nabytey niepodległości, włożyli po-
 wszechne embargo na swoje okręty, rzekli się
 wsze kiey żeglugi i handlu, i poświęcili tym
 sposobem interes momentalny interesowi
 wszystkich czasow, to jest utrzymanie swey
 niepodległości.— Skutek wielkich tych środ-

kow zależał szczególnie od wykonania ich w Hollandyi; lecz ona zawsze czyniła przeszkody, i prowadziła ciągle handel z Anglią. Wszystkie w tej mierze przedłożenia były nadaremne. J. C. K. Mość przymuszony był użyć ostrożnych środków, które okazywały jego nieukontentowanie. Po dwa razy samknięty był Holleanderski handel przez komory Francuzkie. Jakoż jest i teraz tak dalece, że Hollandya nie ma żadney prawney komunikacyi z stałem lądem, i Cesarz postanowił nie otwierac tej zapory, poki nieodmienią się okoliczności, gdyż to znaczyłoby otworzyć ją dla handlu Angielskiego. Narod Hollenderski dalekim będąc od naśladowania patryotyzmu Amerykanow, powoduje się jedynie nikczemnym zyskiem. Z drugiej strony widzi Cesarz, że Hollandya nie ma woyskowej sily i jest prawie bez sposobow obrony. Nie ma marynarki: 16 liniowych okrętow, które dostawić miała, są rozbroione. Nie ma nawet tegości. Pod czas ostatney wyprawy Angielskiej ważna twierdza Veere, która nie była ani wżylność opatrzona, ani uzbroi na niecz nita żadnego odporu, a twierdza Bats, na której pod czas napści Anglikow tak wiele zależało, opuszczoną zostata w 6 godzin po ich przybyciu. Bez woyska, bez celnych komor, można nawet powiedzieć, bez przyjaciol i sprzymierzyńców, Hollendrzy są kompaniā handlowā, która zajęta tylko swem zyskiem, stanowi prawdziwie bogatā, użyteczną i znaczną kompaniā, ale nie jest narodem. — J. C. K. Mość pragnie pokoju z Angliā. Zrobił w Tylicy do niego kroki; ale te były bezskuteczne. Te, które w Erfurcie z swem sprzymierzyńcem Imperatorem Rossyjskim umowił, były także bezskuteczne; wojna będzie więc długa. Pochodziła nawet z natchnienia Angielskiego propozycya, aby do Morlaix po-

ślano kommissarzy do nłożenia się względem wymiany jeńców, odrauconą zostata, ponieważ obawiano się, aby przez ten czyn nie nastąpiło zbliżenie się do siebie. Przywłaszczając sobie Angliā przez gabinetowe swoje rozkazy w Listopadzie 1807 roku wydane powszechnā samowładność i przyjmując zasadę nieustanęcy wojny, przelapła wszelkie granice i używa wszystkich sposobow do utrzymania swoich pretensy. Jeżeli zatem odmiana, która niedawno w ministerium Angielskim nastąpiła, nie pociągnie za sobą odmiany w zasadach rządu Angielskiego, co łatwo poznać będzie można z m w terażniejszym parlamencie, i obstawac ciągle będzie, przy zasadzie wieczney wojny i powszechney samowładności, utrzymując gabinetowe swoje rozkazy, niżej podpisany ma zlecenie w takowym przypadku świadczyć ministerium i narodowi Hollenderskiemu, że te sznieysze potozenie e Holandyi nie niezgodne z okolicznościami, w jakich przyjęte przez Angliā nowe zasady postawiły inte ella państwa i gabinet. J. C. K. Mość postanowił zatem:

1. Odwołać do siebie Xięcia krwi, którego na Hollenderskim tronie posadzi. Nayspierwszym obowiązkiem Francuzkiego Xera, który znajduje się w linii Cesarzkiego tronu, jest obowiazek względem tegoż tronu. Jeżeli te obowiazki znajdują się w sprzeczności, tedy wszystkie inne względy powinny milac. Naysperwszemi obowiazkami k żędego Francuza, w jakimkolwiek postawit go przypadek polityczny, są obowiazki w gładem oyczynny.
2. Wszystkie przystępy i porty Hollenderskie osadzić woyskiem Francuzkim, jak było w roku 1794 po zdobyciu przez Francyzę Hollandyi aż do chwili, w której mnie nat J. C. K. Mość wszystko pogodzie przy ustanowienie tronu w Hollandyi.
3. Użyć wszystkich sposobow bez żadnego względu na jakiekolwiek bądź okoliczności, ażeby Hollandya przynieść do systemu lądowego: wyrwać jej brzozi i porty a pod administracyi, która też porty zrobiła celniejszym skłaem Angielskich towarow, a wiekszą liczbę kucow Hollenderskich pomocnikami i agentami Angielskiego handlu. — W Paryżu d. 24 Stycznia 1810. (Podp.) Xę Cadore.

GAZETY KRAKOWSKIE

W R SRODĘ DNIA 14. MARCA 1810.

Do Wspaniatomysłących Współ-Obywateli moich.

Az do roku 1808 częścią po moich własnych, częścią po pobliskich wsiach w okolicy 2010 dzieciom krowią ospę zaszczerpiłem. — Jest to zamiarem moim, na zrodzonych od owego czasu dzieciach tę samą Operacyę następnie uskutecznić, a zatem w ciągu kilku miesięcy zawsze z świeżą materją do szczepienia zaopatrzonym będę.

Zrobiłoby mnie to nader szczęśliwym, gdyby przez ten czas jak największą materją do szczepienia odemnie żądano. Poczytałbym to za dowód, iż niektóre moje odezwy do Współobywateli moich, a ostatnia pod d. 19 Grudnia 1804 w gazecie Poznańskiej umieszczone, szczęśliwy miały skutek.

Trudnoby było dla JW. i WW. Dziedzicow, wynaleźć sposob łatwiejszy, mniej kosztowny, zasługiwany na największą wdzięczność swych włościan, jak jest sposob szczepienia ich dzieciom ospę ocaleniają od śmierci. — Choćby tylko na to zważano: a to jest najmniejsza przez Doktorow wymiarkowana proporcya, iż z 100 dzieci, naturalną ospą zarazonych, 10 z nich pewnym są łupem śmierci, tedy łatwość z jaką tu każ-

dy wistocie dla kraju dobroczynnym stać się może, z zapalem zachwyćć powinna. — Proporcya ta przez Doktorow wymiarkowana z 10 na 100 zdarza się nadto w prz. padku tylko najszczególniejszey wygody danej chorym. — Po naszych wsiach przypadki śmierci są okropnie częste. Nie doświadczałem tu jeszcze zarazy ospy, gdzieby przynajmniej 1/3 zarazonych dzieci nie umarło. — Kray tyle ludzi przez wojnę utracił. — Jedyne z dóbr moich 100 ludzi do wojska wzięto. — Nie masz innego sposobu do wynagrodzenia tej straty ludzi, tych rąk pracowitych, jak tylko przez powszechne zaszczerpienie ospy.

Operacya szczepienia jest tak łatwa, tak mało kłopotliwa, że nawet naydelikatniejsza damska ręka iey się nie wzdrygnie; każdy Lekarz iuż teraz jest w stanie, udzielać w tej mierze potrzebną informacyę i prawdziwą sprowadzić materją do szczepienia. W tułejszym moim mieście mieszkającemu powszechne zaufanie okolicy posiadającemu Doktorowi JP. Enocbowi miła zapewne będzie każda sposobność udowodnienia na nowo chęci usłużenia każdemu.

Gdziekolwiekby się znajdowały przychyny jakie nie udawania się do Lekarsa, te-

dą getow ięstem o kilka mil w kżdą stronę od dóbr moich Wieruszowskiach przybydź na pierwsze zawołanie własnym moim kosztem, dla naszczepienia niektórym dzieciom ospę, a przez k-persztychy ubiaśnić całą operacyą i następnę iey skutki; chcę nawet, gdyby się sam naszczepieniem trudno nie wazył, wszystkim dzieciom w mieyscu ospę naszczepić. — Obawiać się tu wcale nie trzeba, naprzykrzać mi się, przerywając mnie w obszernym moim; wiać mnie intercelnującym gospodarstwie; gdyż przez niebytność moją żadne, nie cierpię szkody, która by przekonanie nie przewyższyło, iż nie reduktą człowiekowi życie uratowałam.

Damy nasze, których szczególniejszy zapalający patryotyzm całą Eu opę zadziwia przypszam, żeby zważały na to, że tu nietylko mowa o zachowaniu życia, ale nadto, że szczepienie ospy najokropniejsz, m zapobiega czszpeceni m, z którymi piękność ludzka walezy. Niech raczą Damy czuśomyślące rozważyć, że ich wywam do wspólnego działania, w celu zachowania sw im wlgśiacem tego blęznotu, który tym wyżey cenię powinny, że przyrodzeniu za udzelenie tego daru największą winny wdzięczność. — W Wieruszowie d. 16 Lutego 1810.

Zerboni di Sposetti.

Z Madrytu d. 6. Lutego.

Rządowa nasza gazeta ogłosiła rozkaz dzienny, którego treść następująca:

W obozie Królewskim w Bujalance d. 25 Stycznia.

Zwycięstwa zaprowadziły woysko Cesariskie do Andalozyi, i J. K. Mość postrzeza z ukontentowaniem, iż mieszkańcy piękney tej prowincyi wyrzekają się awego błędu i skłonni są do poddania się; less korzyści te zapowalane tylko być mogą, gdy woysko

sach: wa najwyżsiej; są karność i wstrzy ma się od wszelkich zdróżności. Takim sposobem przywrocene zostanie szufanie mieszkalców, żywność będzie zapewniona i każdy przytoży się przez te środki, które częstokroć tyle są skuteczne, ile mos oręza, do ukohereniz woyny, która, tak wszystko spodziewać się każe, w hr tce ustać musi.

(Pod.) Marszałek Xę Dalmacyi.

Z Bawaryi d. 22. Lutego.

Podług listow z Monachium wyedzie Królowa Jm Bawarska na przeciwko oblubiniy Najjaśniejszego Cesarza Francuzow do Braunau i przyprowadzi ją do Monachium. Królowa Neapolitańska przyymie ją w Strazburgu. Wszystkie regimenty Jazdy Bawarskiej rozstawione będą na drodze między Braunau i Geislingen, dla asystowania Cesarshicy oblubiniy od stacyi do stacyi.

Listy Paryskie donoszą, iż jeden z najpierwszych jubilerow tamtejszych robi koronę, iakiey co do kosztowności jeszcze nie widziano.

Mowią, iż Król Jm Bawarski powroci pierwey do Bawaryi, niżeli się spodziewano.

Rozehodzi się znova pogłaska, że Xięzący dom Thurn i Taxis otrzyma wysoką godność. Xę ten bawi dotąd w Paryżu.

Z Augszburga d. 22. Lutego.

Dnia dniesiejszego ustat stan obłężenia miasta naszego przez wyiasd znaczny i bezinteresownego dotychczasowego Rżdey, Jenerala dywizyi Moulin, który w odczwie pożegnalney i znoszący obłężenie oświadczył magistratowi i miastu swoje ukontentowanie z powodu utrzymania dobrego porozumienia z naszczelnikiem woyska i uprzejmego przyymowania woyska, a gwardyi mieyskiej za oka-

zań w stań'e gor"waśe. Jenerał Moulin był w czasie rzeszy politey jednym z 5 dyrektorow. Po ukończeniu wojskowego oblężenia nastąpiło fizyczne; spadł wielki śnieg i nastąpiło zimno; cieplomierz Reaumura okazał: dziś 18 stopień zimna.

Kleparzu sprzedawanych.
Przednie. Średnie. Poślednie.
Zip. gr. Zip. gr. Zip. gr.

Korzes Pszenicy	64	—	56	—	52	—
— Zyta	53	—	52	—	48	—
— Jęczmienia	45	—	40	—	33	—
— Grochu	56	—	52	—	—	—
— Owsa	34	—	32	—	—	—
— Jagiel	96	—	88	—	80	—
— Rzepaku	88	—	84	—	—	—

Dnia 12 i 13 Marca 1810.

Cena zboż roznego gatunku na Targu w

D O N I E S I E N I A

Z Urzędu Administracyi Powiatu Krakowskiego. — Donosi się, iż w kancelaryi głównej megaraju Zamojskiego dnia 25 t. m. odprawiać się będzie licytacya do 400 sztuk skór z rzedętego bydła, na którą wszyscy mający ochotę kupna wzywają się. Dnia 3 Marca 1810 r. Felix Grodzicki S. Jen.

Niel dy niektóre sprzeciwiające się przepisom policyynym i dobremu porządkowi, które od niejakiego czasu w mieście siedzą faryniarkami, przekupkami i przekupkami, kurnikami, szynkarzami i piekarz mi zagęścili się, zniewalają Magistrat, nim porządek targowy, który w krócie arukiem Publiczności ogłoszonym zostawie, tym czasem następujące ogłosie przepisy i podać za prawidło zachowania się podług tychże.

1) Nie wolno jest odtąd siedzieć w rynku utrzymującym ogień i grożącym niebezpieczeństwem zapuszczenia pożaru między kramy drewniane, osobliwie w czasie gwałtownych wichrow, i dla tych wyznaczają się do siedzenia miejsce tak jak dawniey po bramach opatrzonych muirowanym sklepieniem, a zatem od ogola bezpiecznych, Faryniarz lub faryniarka dostrzeżona z ogniem na rynku lub w ulicach miała, natychmiast aresztowana i na ciężki 8 dniowy areszt wskazaną zostanie.

2) Przekupki i przekupnie, zieleniarki i kramarze w Niedziele i święta o godzinie 9tej przed południem uprzątnąć powinny na rozkaz Rewizerow Policyi, Targowego kommissarza lub Adjuktow tego swoje wiktuały i zupełnie się wstrzymać od dalszej sprzedarzy z powodu nabożeństwa aż do godziny 4tej po południu pod konfiskatą tychże.

3) Snykowanie trunkow i grani w Billard w niedziele i dnie świąteczne od godziny 9tej aż do 12tej pod strofem i dukata jest zakazane.

4) Nakazu e się piekarzom numerowanie chleba, które od niejakiego czasu jest zaniedbane, pod zagrożeniem konfiskaty nienumerowanego pieczywa.

5) Dla kurnikaw i przekupek trudniących się sprzedawaniem drobiu, masła, syra i jay wyznacza się miejsce do siedzenia tak jak dawniey plac Dominikański na Szerokiej ulicy i znajdowanie się cnyim na rynku w dni targowe w zimie przed godziną 11tą, a w lesie przed godziną 10tą jest zupełnie zakazane pod karą konfiskaty zahupionych artykułow żywności i karą aresztu.

6) W dzień poniedziałkowy pod karą konfiskaty nie wolno jest na Kleparzu liwerantom, handlerzom zboża, przekupniom i faktorom zakupować zboża lub jagiel, wyjąwszy piekarzow, piwowarów, mącznikow, młynarzow, zagranicznych kupcow i prywatne osoby, które na swoje własną potrzebę kupują. Liweranci, handlerze i przekupnie mogą dopiero kupować we wtorek po godzinie 11tej. Podług tych przepisow ma się każdy zachować.

Z Rady Magistratu Miasta Stołecznego Krakowa, dnia 13 Lutego 1810 roku,
Jacek Mieroszewski, Zastępca Prezydenta M. K.

W dniu 26 Marca r. b. przez publiczną licytacyą 500 cebn ow zelaza w zapasach Sucebni wskieb pozostałego, za dobrą monetą w Suchedniowie sprzedane będąc, co do publiczney podsie się wiadomości.

Przybywszy tu sanypięknieyszymi ontycznymi Instrumetami, podług najnowszego zrzecznych Sztukarzy sposobu urządzonemi, podaliśmy do wiadomości znajdującym się tu na tem sranowym Amatorom, następujące satuki:

1. Microscopia composita, czyli Drobnowidze. 2) Stonezne Microscopia. 3) Rozmaite Prisma. 4) Wielkie zbliżające Tabły. 5) Perspektywy różnego gatunku. 6) Małe doręczne Teleskopy, czyli dużowidze. 7) Różne gatunki Okularów, które iedynie z Kraskiego i Flintskiego Szkła salufowane są, i które według potrzeby i rozmaitości Oka przysposobione być mogą, osobliwie zaś zachowujące i wamacniające wzrok Okulary dogodne każdemu oku; tak krotkiego wzroku ludzkiemu, którzy przez te odległe przedmioty dokładnie widzieć, i w odległości czytać mogą, iako też i tem, którzy oddalonych rzeczy byłtro rozpoznają, a bliskich niewidzą. 8) Rozmaite palące i drążne Szkła, i oprócz tego różne optyczne rzeczy, iako to: Camera obscura, także i różne Szkła tegoż gatunku.

Te się będą podług miernej przedawać ceny. Przytem podeymy emy się także podobnego gatunku nadwątłone narzędzia naprawiać.

Mieszkamy u Pana Mateusza Kucza na S. Jana ulicy Nr. 460 na pierwszym piętrze pod Nrem 24.
Leman & Comp.

W Imieniu Najświetlejszego Fryderyka Augusta Króla Saskiego, Xiążęcia Warszawskiego, &c. &c.

Sąd Appellacyjny Krakowski, stosownie do obwieszczenia pod dniem 16 Stycznia r. b. ogłoszonego podite do wiadomości publiczney: że Sady Pokoju na powiat Kielecki w osobie W. W. Michała Sotyki, Michała Straza, i Jana Kantego Hrabiego Lubienieckiego ustanowione urządowanie swoje dnia 30 Stycznia r. b. w Kielcach; a na powiat Radomski w osobie W. W. Jerzego z Dobry, Dobrzańskiego, i Walentego Marcina Ostrowskiego w dniu 11 Lutego r. b. w Radomiu rozpoczęły. Któryby przez Obywatel miał w Sądzie jakim sprawę, której akta jeszcze do Elencu, lub Recepty nie dostaw, wolne mu jest zwrocenie takich aktów do Sądu przynależnego żądać, i z niemi do Sądu Pokoju kohecem ugodzenia sprawy udawać się, gdyż ta w drodze prawney dalej sądzona nie będzie, dopóki wprowad przez Magistraturę pojednawczą nie przydzie.

Stan. Stadnicki.

*Z Rady Sądu Appel. Krakowskiego d. 26 Lutego 1810 roku.
Piekarski, Sędzia Appellacyjny.*

Z mocy ulececia J. W. Ministra spraw wewnetrznych, Administracya generalna dobr narodowych nowo wcielonego do Xięstwa Warszawskiego kraju, uwiadomia niniejszym Publiczność, iż d. 30 Marca r. b. w każdym mieście stołecznym powiatu, odbywać się będzie przez urzędników powiatowych licytacya na zadzierżawienie trzeckielnie Ekonomii następujących:

W Powiecie Kieleckim.	{	Ekonomia Kielecka.	W Powiecie Siedleckim	{	Ekonomia Siedlecka.		
		- Stobnicka.			- Jadowska.		
		- Rasińska.			- Kłodzińska.		
		Folwark Klonow z Janówką.			- Lipniacka.		
W Powiecie Radomskim.	{	- Gromnik.	W Powiecie Białskim	{	Ekonomia Janowska.		
		- Uciechow.			Folwark Holla.		
		Ekonomia Kozienicka.			W Powiecie Zamoyskim	{	Folwark Białopole z wsią Busnie.
		- Piaskowska.					Folwark Luchow.
Woytostwo Nowa i Stara Huta.							
	{	Ekonomia Iłżecka.					
		- Kunowska.					
		- Osiecka.					
		- Mirowska.					

O kondycyach kontraktów, iako też i o cenie, od której licytacya ma się poczynać, każdy mający chęć urządowania dowiedzieć się może w urzędach Administracyjnych powiatowych, którem Osobne instrukcyje są wydane.

Będą także w posiadaniu dobra narodowe wypuszczone w Powiecie Krakowskim leżące iako to: Ekonomia Czeleszewska, Lipowiecka, Stobnicka i Białostobnicka. Kiedy zaś onych będzie licytacya, później Publiczności doniesie się. — Dnia 28 Lutego 1810.

*J. Fredro.
Tadeusz Malawski, A. J. D. N. Sekretarz.*

Dalszy Ciąg, Dobrowolnych Ofiar przez Krakowskich Obywateli, na dzwignienie Fabryki Sukienney Krakowskiey, z powodu Uroczystosci JMIENIN N. FREDERYKA AUGUSTA KRÓLA PANA N. M. od Dnia 7^{go} do 16^{go} Marca 1810 Roku w Kancellaryi Wydz: Skarb: złożonych.

Nur- mer po- rząd- kowy.	Miesiąc i Dzień.		Srebro		Zło-	Moneta		Moneta		Banko-		Wełna.	
			w naturze.	Łu-	to.	Gruba.	zdawkowa	cetle.	Ka-	Fon			
			Grzy- wny.	ty	Du- katy	Zło: Pol:	Gro.	Zło: Pol:	Gro.	Zło: Ryń:	Kr.	ka- mien	ty.
1.	7. Marca 1810.	JW. Roman Michałowski U. A. P. K. Wydziału Woyskowego	—	—	—	—	—	—	—	100			
2.	detto	WJP. Jan Hrabia Mieroszewski Syn Ordynata; Pruskich Talerów Sztuk 5.	—	—	—	30	—	—	—				
3.	8go detto	JW. Ordynat Stanisław Mierosze- wski O. P. S. S. K.	—	—	—	—	—	—	—	50			
4.	9go detto	JP. Jan Kanty Krzyżanowski — Za Anne z Przyjęckich Malzonkę swoią	—	—	4	—	—	—	—				
5.	detto	—	—	—	2	—	—	—	—				
6.	detto	WJP. Czapski Dyrektor Policyi —	—	—	—	—	—	—	—	25			
7.	10go detto	JWJPani z Zawadzkich Bzowska	—	—	—	—	—	—	—	150			
8.	detto	JW. Kasztelanowa Kluszevska —	—	—	—	—	—	—	—	100			
9.	detto	JP. Jozef Piper —	—	—	—	—	—	—	—	10			
10.	detto	Od JWJPana Nikorowicza Freza S. Z.	—	—	—	—	—	—	—	30			
11.	detto	JW. Baron Gofkowski O. P. S. S. K	—	—	—	—	—	—	—	100			
12.	13go detto	JW. Woiewodzina Krak. z Wo- dzirkich Malachowska —	—	—	—	—	—	—	—	250			
13.	14go detto	JW. z Bielińskich Wielopol: Mysz- kowska Margr: Pinczowska	—	—	—	—	—	—	—	25			
14.	15go detto	JW. Hrabia Tonkowiec O. P. S. S. K	—	—	—	—	—	—	—	100			
15.	detto	JW. Hrabia Stadnicki Rady W. S.	—	—	—	—	—	—	—	100			
16.	detto	JW. Hrabia Jan Męciniński —	—	—	—	—	—	—	—	100			
17.	16go detto	Od Wgo Jmśc Xiędza Jana Piotro- wskiego Kanonika WW. Świętych para Sprzączek i para trzoneków srebrnych wartości	—	—	—	24	14	—	—				

J. SEB: DREBOWSKI U: A: P: Krak: R: W: Skarb: i Dyrektor Fabryki Suk: Krak: mp.

